

(1)

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Ξημέρωσε στον Καραβά ξυπνήσαν οι άνθρωποι
απ' τα Διακοπουλιάνικα ως τον Αγιο-Προκόπη

Φωνές αντάρες και στριγκλιές μα και καλημερούδια
τσιρίγματα δραμουλιχτά απ' τα σκολειταρούδια

Βελάζματα, γκαρίσματα Βοΐδομουγκριά 'πο πέρα
"τσαι τα στυλιά βαβλίζανε που ναν' κατσή τους μέρα"

Τι φωνοκόπι και κακό στ' Αμυργιαλή τη Βρύση
η Αντριάνα στα σκαλιά κόντεψε να γκρεμίσει

Η Ελλη του Κόλια απ' το σχολειό φώναζε στη Γιαννούλα
που στις Μαρούλης σκάλωσε πάνω σε μια πεζούλα

"Μην αξεχάσεις το σκαμνί και τη Βαθειά σκουτέλα
τσαι όντες γυρίσεις κόπιασε από την Πορταδέλα"

Και ο Αντώνης ο Χυλός που 'τανε στο χωράφι
της τα ξαναμετάλεγε να μη γεννούνε λάθη

Απ' τα Διακοπουλιάνικα κατέβαιν' ο Ευλάρας
κι από κοντά ο Παπουδάς, ο Βλάχος και ο Ποδάρας

Ο Φλέσουρας για το σχολειό και τράβα και μια γίδα
που όλο σάλτους έδεινε και δώστου χοροπήδα

Και στο σχολειό σαν έφτασε της τράβα την τριχία
"Μαρία σκάσε πλάνταξε να χία μωρή να χία"

Ο Νίας και ο Ισπασης εκόβανε πουρνάρια
κι ο Μποτολής κι ο Βγενικός πηγαίνανε για ψάρια

Ο Ροϊδινός κι ο Ζούζουνας φύγαν πριν ξημερώσει
αφού τα Βοΐδα ξίπασαν του Μπελοθεοδώση

Ο Μαλιαρός παράγγειλε του γέρου του Βαρβάκη
εις του Ρετσίνα να δραμεί να σφάξ' ένα ριφάκι

Η Βαλεργιαναστάσενα εβάστα μια τριχία
κι ετράβαγε φουριαριστή κατά τα μαγαζία

Εμονολόγαγε μαθές το Γιώργο του Σουράτσι
που την τριχιά που τσ' έδωσε ζαβόκοψε λιγάτσι

Η γραία η Ντεσμπάρενα τα λέει με τη Διαμάντω
κι ο Γανωτζής από κοντά τους έκανε κουμάντο

Και να ένα τσούρμο ξεκινά να πάει για τη Λαγκάδα
την τράτα για να ρίξουνε να κάνουνε καλάδα

Μπροστάρηδες πηγαίνουνε οι τρεις καπεταναίοι
και τσούρμο από πίσω τους γέροι, παιδιά και νέοι

ΤΟ ΧΕΡΙΟ ΜΑΣ

Τσιμπούκας και Γυφτόκωστας και Κόλιας καθώς πάνε
τα σύννεφα αγναντεύουνε και το Βοριά κοιτάνε

Και πίσω τους ακολουθούν Απλutos και Γιωργούλιας
και Καθαρός, Κουλεντιανός, Βούλγαρης και Γιαγκούλας

Βενζέλος και Πεντάνουσος, Λάγιας, Μακρής αντάμα
Φαγάνας και Κουταλιανός κι Οψιμος με τον Πλάνια

Εγγλέζος, Βάγιας, Βιολιτζής, Μένεγας, Σιγανούλης
Κοκόλης και Χιλιόχροнос, Ντούρης και Δεσποινούλης

Βαλέργιος, Κουχερομηνάς, Κοκκινοπαναγιώτης
κι οι τρεις μπροστά κι από κοντά και ο Ξυνογαλιώτης

Κι ο Μυγδαλιάς εσίγκλαγε τον Ιταλοβαγγέλη
μια ιστορία απ' τις πολλές για να τους πει αν θέλει

Μα ο Φουρτούνας που 'ξερε αυτές τις ιστορίες
τους αποπήρε λέγοντας πως είν' όλο ψευτρίες

"Στο διάολο κολόβερδα να μη σας φασκελώσω
φευγάτε όλοι συγκούρβαλοι να μη σας στυλιαρώσω"

Κι εκάναν πέρα Ορφανός, Πέδος, Τσουλής και Μπούρος
και Κατσαβίζος, Σούγιαννης, Χλιχλής και Κουμουντούρος

Αράπης κι Αγροφύλακας τραβούσαν για του Μάνια
Κι η θειά η Λιβερούλενα πήγαινε στα Ρουμάνια

Ο Πατατούκος πήγαινε με ντενεκέ στην πλάτη
Σταμπούζος, Μαγουλόπουλος κι οι τρεις μαζί γι' αλάτι

Στο δρόμο ανταμωθήκανε με την καλοχαιρέτα
που όλο τον κόσμο χαιρετά κι είναι καλομελέτα

"Ωρα καλή σας μάτια μου" "Καλώς τηνε τη θειά"
"τσαι να 'χω καλό ρώτημα για πού καλοστρατεία;"

Μα ο Σταμπούζος που 'κανε το διάολο κουβάρι
μία ψευτριά εσκάρωσε ο διάολος να τον πάρει

"Παένομε θειά εις το γιαλό, ετσει κοντά στα Βράσια
τσαι πιάνομε, μα το σταυρό, της θάλασσας Βατράχια

Τσαι είναι λεν' ξαρρωστικό φάρμακο, το πουλάμε
στις νιόπαντρες που δεν ζητούν τσαι στη στιγμή ζητάνε"

Μα η γραία Κουμουντούρενα στις Βοκολιάς το δώμα
που γύριζε τα σύκα της για να λιαστούν ακόμα

Ακουσε τα λεγάμενα κι όλη την ιστορία
και να μη λεν πως είν' κι αυτή καμιά χαζο-Μαρία

Τους έβαλε όλους αμπροστά γι αυτή τη σαχλαμάρα
"Ου να γαδήτε όλοι σας που να σας 'ρθει τρομάρα

Τσαι συ Σταμπούζο Κούμουλο δε σκεύτεις τη γιαγιά σου;
 Αχ Σταμπουζογιανάτσενά τήρα τον έγγονά σου"

Ο Κλεμανσώ εφώναζε τον Μπλέντη και τον Τσάκο
 χαλάστρες να του χτίσουνε στις Βουρλακίες κάτω

Τα μαγαζιά τους άνοιξαν νωρίς ο Καραδήμος
 ο Μαλιάρός μα κι ο Σουρής το άνοιξε κι εκείνος

Και μπαίνανε σιγά-σιγά Μουστάκας, Μπαλωμένος
 Βαλέργιος, Μολεσκόγαμπρος και ο Καλοπλυμένος

Στου Μαλιαρού ο Σαμαράς με τον Λιμοκοντόρο
 κι ο Φασαρίας με τις φωνές εγέμιζε το χώρο

Ο Εφοπλιστής τηλέφωνο έπαιρνε στου Τσαγγάρη
 και ο Βαλάφρας κ' η Χοντρή αγόραζαν κριθάρι

Μελισοφάος, Ζάμπρακας με τον Χαραλαμπίο
 στον Αγιο-Γιάννη πήγαιναν με τον παπά Ντεντίο

Ο Μάης πάει τ' άλεσμα μαζί με το Χρυσούλη
 'κει κάτω στα Τζωρτζάνικα στο μύλο του Κουρβούλη

Άλλοι τραβάν' για τα σπαρτά κι άλλοι για τα περβόλια
 κι η θεία η Μολέσκενα κατάκοιτη η δόλια

Μια κοπελιά για του Λαγού στον τράγο πάει τη ζούλα
 στο δρόμο την αντάμωσε η γραία η Μεταξούλα

"Ωρα καλή σου μάτια μου" "Καλώς την αφεντιά σου"
 "ώρα καλή τσαι γλήγορις να 'ρθει τσαι η σειρά σου"

Ο Ρωβισώνας γύριζε στο σπίτι απ' το Φανάρι
 κι ο Αρναούτης για νερό πάει στο Κεραμάρι

Ο Κοριοχαραλάμπης μας με τη μεγάλη Βράκα
 στο Μάρμαρο ανηφόριζε πήγαινε στράτα, στράτα

Και κει στου Μεντοκωσταντή που είχε πια λαφάξει
 στη χαρουπιά εκάθησε λίγο να ξαποστάξει

Μα η θειά η Λεμπιά τ' ορμήνεψε "εκεί μη ξαποστάει
 μην είν' η ώρα η κατσιά τσι η χαρουπιά ξιπάει"

Και ο Πουλάκης Βιαστικός πήγαινε στη Μαντάλα
 στράιστο, καλάθι και σταμνί στο γάϊδαρο καβάλα

Ψωμί νερό στον ξάδελφο και φάβα να του φέρει
 που είχε μεροκάματο το θείο τον Σκαρμουτσέρη

Η γραία η Κουμουντούρενα στέλνει την ανηψία
 κει κάτω στα Ντεντιάνικα να πάει να βρει τη θεία

Αφού την εξεμάλλιασε στη μέση στην αυλαία
 που 'τανε το τσουλούφι της σαν την ανεία-ανεία

ΤΟ ΧΕΡΙΣΜΑΣ
(4)

Της έδωσε κι ένα σταμνί νερό για να γεμίσει
μα γκρέμησε και το 'σπασε στ' Αμυργιαλή τη Βρύση

"Για κόπιασε κοψάντερο σα σου βαστούν τα κότσια
που να σε φάνε τα κουφά τσαι που να σου 'ρθει γιότσα

Τσαι τα κουτσοκομένα σου που έχεις τα μαρμάρο;
τσαι ούξι σου τσαι μούξι σου τσαι το κακό σου φλάρο"

Τι μυξοκλαίς τρομάρα σου σα την μυξοπροβάτα
πήγαινε ζήτα ένα σταμνί στου Ταραμοσαλάτα

Κι ο Τάσος στα Κοριάνικα που εκρυφοκοιτούσε
την Κουμουντούρεν' άκουγε και εκρυφογελούσε

Τον τσάκωσε όμως η Φαλιά και τις φωνές του μπήγει
και λούφαξε ο έρημος και όπου φύγει φύγει

Ετσι οι μέρες πέρναγαν οι μήνες και τα χρόνια
μα όλα τελειώνουν κάποτε, ποτέ δε ζούν αιώνια

Ο ήλιος που μπλεκότανε στου Καραβά τη ζήση
τέτοια ζωντάνια και χαρές δε θα ξαναγνωρίσει

Κάθε γωνιά και ομορφιά σπίτι και ιστορία
καθ' εκκλησιά και στόλισμα καθ' Άγιος και λατρεία

Κάθε χωράφι σκάλισμα κάθε δεντρί λουλούδι
κάθε περβόλι πότισμα κάθε δουλειά τραγούδι

Κάθε ψυχή κερόφτιλο που η φλόγ' αναβοσβήνει
κάθ' άνθρωπος και μια καρδιά γεμάτη καλωσύνη